



# NASZA SŁUŻBA

DWUTYGODNIK ORDYNARIATU POLOWEGO WOJSKA POLSKIEGO

Rok XV nr 14 (320) 1-31 sierpnia 2006 r.



Fot. ks. mjr Zbigniew Kępa

***Człowiek ochrzczony nie wie, że naprawdę spotkała go w życiu tajemnica.***

*ks. Jan Twardowski*



## Z nauczania Kościoła Katolickiego

### Maryja wzorem i wsparciem dla wszystkich wierzących

Drodzy bracia i siostry, Tradycja chrześcijańska umiejscowiła w samym sercu lata jedno z najstarszych i najbardziej sugestywnych świąt maryjnych, uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Podobnie jak Jezus, który wstał z martwych i zasiadł po prawicy Ojca, Maryja, zakończywszy swe ziemskie życie, wzięta została do nieba. Liturgia przypomina nam dzisiaj tę pocieszającą prawdę wiary, wystawiając zarazem Tę, która ukoronowana została niezrównaną chwałą. „Potem wielki znak ukazał się na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu” (Ap 12, 1). W tej promieniującej światłem niewieście Ojcowie Kościoła rozpoznali Maryję. W Jej triumfie lud chrześcijański pielgrzymujący przez historię widzi spełnienie swych oczekiwań i pewny znak nadziei.

Maryja jest wzorem i wsparciem dla wszystkich wierzących: zachęca nas, byśmy nie tracili ufności w obliczu trudności i nieuniknionych codziennych problemów. Zapewnia nam swą pomoc przypomina, że najistotniejsze jest poszukiwanie i myślenie „o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi” (por. Kol 3, 2). Zaprzętniętym codziennymi troskami grozi nam bowiem, że uznamy, iż to tu, na tym świecie, na którym jesteśmy tylko przechodniami, znajduje się ostateczny cel egzystencji człowieka. Tymczasem to Raj jest prawdziwym

celem naszej ziemskiej pielgrzymki. Jakże inne byłyby nasze dni, gdyby ożywiła je ta perspektywa! Tak było w przypadku świętych. Ich życie dowodzi, że kiedy żyje się z sercem nieustannie zwróconym ku niebu, przeżywa się ziemską rzeczywistość z właściwą jej wartością, ponieważ oświeca ją wieczna prawda Bożej miłości. Królowej Pokoju, którą kontemplujemy w niebieskiej chwale, chciałbym zawierzyć raz jeszcze niepokoje ludzkości związane z każdym miejscem świata udręczonym przez przemoc. Łączymy się z naszymi braćmi i siostrami, którzy w tych godzinach zgromadzili się z sanktuarium Matki Bożej Libanu w Harissie na Mszy pod przewodnictwem kardynała Rogera Etchegaraya, który udał się do Libanu w charakterze mego specjalnego wysłannika, aby zanieść pociechę i wyrazy konkretnej solidarności z wszystkimi ofiarami konfliktu oraz

modlić się w wielkiej intencji pokoju. Łączymy się także z pasterzami i wiernymi Kościoła w Ziemi Świętej, którzy zebrali się w bazylice Zwiastowania w Nazarecie wokół przedstawiciela papieskiego w Izraelu i Palestynie, arcybiskupa Antonio Franco, ażeby modlić się w tej samej intencji. Myśl moja biegnie także ku drogiemu narodowi Sri Lanki, zagrożonemu z powodu nasilenia się konfliktu etnicznego; ku Irakowi, gdzie przerażający i codzienny potok krwi oddala widoki na pojednanie i odbudowę. Niechaj Maryja wyjedna wszystkim uczucie zrozumienia, wolę porozumienia i pragnienie zgody!

Po modlitwie Anioł Pański.

(po polsku) „Pozdrawiam wszystkich Polaków. Obchodzimy dziś uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Jej opiece zawierzam cały Kościół w Polsce. Niech Ta, która zasiada u boku zmartwychwstałego Syna, wyprasza duchowieństwu i wiernym obfitość darów, a szczególnie łaskę wzajemnego zaufania w duchu troski o wzrost Królestwa Bożego. Przez Jej ręce niech Bóg wam błogosławi!”

**Papież Benedykt XVI, rozważania przed Modlitwą „Anioł Pański”, Castel Gandolfo, uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, 15 sierpnia 2006 r.**



Fot. Rafał Chromiński



### PAPIESKIE INTENCJE MISYJNE NA SIERPIEŃ

**Módlmy się, aby chrześcijanie byli świadomi swego powołania misyjnego w każdym miejscu i czasie.**

**Na okładce: Biskup połowy Wojska Polskiego gen. dyw. Tadeusz Płoski udziela Chrztu świętego marynarzowi Łukaszowi Heberko, Przepróżna Góra, 14 sierpnia 2006 r.**

## Liturgia Kościoła

**4 sierpnia – Wspomnienie św. Jana Marii Vianneya, proboszcza (proboszcza)**

Święty Proboszcz z Ars. Prosty, cichy i pracowity święty. Przykład pełnego zaangażowania w swoje posłannictwo bez narzekań, bez zaszczytów, bez profitów. Człowiek wskazujący nam swoim życiem jak należy postępować by być wiernym Chrystusowi zawsze, nawet jeśli wiatr wieje w oczy i jest bardzo trudno. Wierny do końca. Dzień modlitwy za swoich proboszczów i o ich świętość.

**6 sierpnia – Święto Przemienienia Pańskiego – niedziela** Jezus przemienił się wobec nich. To zdarzenie pokazuje nam gdzie zdążamy. Niebo jest naszym celem. Nie to bajkowe w chmurkach, gdzie leżą sobie uśmiechnięte, rozbawione aniołki o dziecięcych twarzach. Ale to niebo przebywania z Bogiem i rozkoszowania się Miłością jaką ON JEST. Niebo co coś naprawdę realnego mówi do nas Jezusa, jesteś zaproszony! Jeśli chcesz – słuchaj!

**9 sierpnia – Święto św. Teresy Benedykty od Krzyża (Edyty Stein) dziewicy i męczennicy**

Ja, Edyta Stein, córka zmarłego kupca Zygfryda Stein i jego żony Augusty, z domu Courant, urodziłam się 12 października 1891 roku we Wrocławiu. Posiadam obywatelstwo państwa polskiego, jestem Żydówką – tak pisała o sobie. Wychowana w ortodoksyjnej żydowskiej rodzinie, porzuciła judaizm wybierając ateizm. Wybitna doktor filozofii, studiowała także psychologię, historię, germanistykę. W szczytu kariery przeżyła nawrócenie i przyjęła w roku 1922 chrzest. Przeszło 10 lat później wstąpiła do klasztoru karmelitańskiego, cały czas kontynuując pracę filozoficzną. W roku 1938 złożyła profesję wieczystą. Aresztowana 2 sierpnia 1942 r. i przewieziona do Auschwitz, została zamordowana – razem z rodzoną siostrą, Różą – w komorze gazowej. Wśród jej rzeczy osobistych, które pozostawiła w klasztornej celi, odnaleziono m.in. akt ofiarowania życia za nawrócenie Żydów.

**13 sierpnia – XIX niedziela zwykła**

Nie tak dawno wychwalali go za cudowne rozmnożenie chleba, chcieli nawet obwołać Go królem. Teraz szemrają bo chce im dać swoje Ciało jako pokarm na życie. To takie ludzkie. A Jezus ze spokojem napomina i wskazuje. Tylko kto spożywa ten chleb będzie żył na wieki!

**15 sierpnia – Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny**

Uhonorowana nasza Matka. Wzięta do nieba. Dzień radości wszystkich dzieci, że Ta która najlepiej zrozumiała Bożą Miłość tak wywyższona. A dla nas to sygnał. Tam gdzie jest Matka będą i jej dzieci. Wpatruj się więc w Jej ciche, pełne poświęcenia, radości i bólu Życie. Ale nie tylko wpatrujmy ale i naśladowujmy byśmy kiedyś też doświadczili chwały nieba.

**20 sierpnia – XX niedziela zwykła**

Odpoczywamy, urlopujemy się, cieszymy się wolnym dniami, dbamy o dobre samopoczucie. A co z naszą duszą. Czy również pamiętamy żeby zadbać o nią? To przecież takie proste i wcale nie wymagające od nas nadzwyczajnych środków. Eucharystia niedzielna, modlitwa, dobre słowo do człowieka. Czy to tak wiele by być szczęśliwym?

**26 sierpnia – Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej**

Dzisiaj każde wrażliwe serce Polaka zmierza fizycznie czy przynajmniej duchowo do serca Matki na Jasną Górę. Spieszymy się by pokłonić się naszej Matce i Królowej troskliwie czuwającej nad nami Jasnogórskiej Pani. Idziemy jak dobre dzieci do Matki na imieniny z kwiatami naszego życia, z naszymi upadkami i cierpieniami by się z nią tym wszystkim podzielić. Idziemy bo Kochamy Cię MAMO.



# W pamięci Boga nikt się nie zagubi

Większość z nich czekała jednak na niedzielne spotkanie w Muzeum Powstania Warszawskiego, którego gościem honorowym był prezydent RP, Lech Kaczyński. Prezydentowi towarzyszyła małżonka, pracownicy Kancelarii Prezydenta RP, wiceminister ON Aleksander Szczygło oraz członkowie korpusu dyplomatycznego. Po odegraniu hymnu i wprowadzeniu pocztów sztandarowych głos zabrał prezydent.

Lech Kaczyński powiedział, że Powstanie Warszawskie było próbą – może skazaną na niepowodzenie, ale konieczną – wywalczenia niepodległego państwa polskiego w ówczesnej sytuacji. Prezydent przypomniał też, że prawda o Powstaniu Warszawskim była po wojnie ukrywana, a jego uczestników spotykały represje, z karą śmierci włącznie. Podczas uroczystości Prezydent wręczył odznaczenia 64. bohaterskim żołnierzom Warszawy, a także lotnikom, gościom z RPA i Wielkiej Brytanii, którzy nieśli pomoc, dokonując zrzutów broni dla walczącej Stolicy. Prezydent Kaczyński wręczył Ordery Orła Białego przyznane pośmiertnie bohaterom Polski Podziemnej – gen. Emilowi Augustowi Fieldorfowi „Nilowi” i rtm. Witoldowi Pileckiemu – zamordowanym po wojnie przez komunistyczne władze.

W imieniu odznaczonych głos zabrał Janusz Brochowicz-Lewiński ps. „Gryf”, który podziękował za odznaczenia. Powiedział, że ten dzień jest jednym z najważniejszych w jego życiu. „Czuję się szczęśliwy, że po ponad 50 latach emigracji, mogę żyć w wolnej Polsce” – powiedział.

Spotkanie z prezydentem było także okazją do wręczenia awansów, oficerom rezerwy.

**Obchody 62. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego rozpoczęły się już 29 lipca. Zainaugurowano je w nietypowy sposób, bo rekonstrukcją walk, zorganizowaną przez młodych pasjonatów historii. Wiele osób, często przypadkowych przyszło pod Wytwórnę Papierów Wartościowych położoną w okolicach Nowego Miasta aby przyjrzeć się temu niezwykle widowisku. Wielu kombatantów ze wzruszeniem obserwowało toczące się wydarzenia.**

Nominacje 11 kombatantom wręczył Aleksander Szczygło, sekretarz stanu w Ministerstwie ON. Spotkanie prezydenta z powstańcami zakończyło się wspólnym pamiątkowym zdjęciem, wykonanym z dachu Muzeum.

## Mali bohaterowie

Po południu Wikariusz Biskupa Polowego ks. płk prałat Sławomir Żarski odprawił 30 lipca 2006 roku w Parku Wolności Mszę św. w intencji poległych, zmarłych i żyjących uczestników Powstania Warszawskiego. Do Parku Wolności w Muzeum Powstania przybyło kilkuset kombatantów, ich rodziny, harcerze oraz wielu mieszkańców stolicy. Nie zabrakło Jana Ołdakowskiego, dyrektora muzeum, a także Czesława Cywińskiego, prezesa zarządu głównego Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej.

W homilii ks. Żarski podkreślił bohaterstwo żołnierzy biorących udział w Powstaniu. Przypomniał słowa Prymasa Tysiąclecia, mówiące o tym, że w pamięci Boga nikt się nie zagubi. Wikariusz Biskupa Polowego przywołał słowa wypowiedziane przez Arcybiskupa Sława Leszka Głódzia, z okazji 50. rocznicy

wybuchu Powstania, który określił zryw mieszkańców stolicy jako „manifestację pierwiastka moralnego i uzewnętrzenie ludzkiego bohaterstwa, gotowego dla największej ofiary dla Ojczyzny”.

Po Eucharystii Warszawiacy mogli bezpłatnie do północy zwiedzać Muzeum Powstania Warszawskiego.

W sali balowej Zamku Królewskiego w Warszawie, w przeddzień rocznicy wybuchu Powstania odbyła się uroczysta sesja rady Miasta, podczas której przyznano tytuł Honorowego Obywatela Miasta Stołecznego Warszawy Barbarze Wachowicz, Zofii Korbońskiej oraz ks. prałatowi Wacławowi Kałowiczowi.

W przemówieniu otwierającym sesję, Witold Kołodziejki, Przewodniczący Rady Miasta powiedział m.in., „Dzisiaj mitologia warszawskiego powstańca może budować tożsamość społeczności Warszawy”. Obecny na sesji, pełniący obowiązki prezydenta miasta Kazimierz Marcinkiewicz, podkreślił, że Warszawianinem, może być nie tylko ten kto się tu urodził, ale każdy, kto czuje się związany z historią tego miasta.

Odbierając tytuł honorowego obywatela Warszawy Barbara Wachowicz powiedziała, „Tytuł ten jest dla mnie powodem do dumy, ale i wielkiego zażenowania, gdyż w gronie honorowych obywateli Miasta znajdują się tak wybitne postacie, jak Jan Paweł II, czy Józef Piłsudski.

Podczas sesji wręczono również Nagrody Miasta Stołecznego Warszawy 13 zasłużonym Warszawianinom m.in. Alinie Janowskiej, Sławie Przybylskiej, ks. Kazimierzowi Pierzchale oraz Fundacji „Golgota Wschodu”.

## Powstanie Warszawskie jest historią każdego z nas

Po południu, na Pl. Krasińskich kardynał Józef Glemp, Prymas Polski odprawił Mszę św., którą upamiętniono żołnierzy Powstania 1944 roku. Pod Pomnik Powsta-



nia Warszawskiego przybyli Maria Kaczyńska, małżonka prezydenta RP, Marek Jurek Marszałek Sejmu, Jarosław Kaczyński, Prezes Rady Ministrów, ministrowie, parlamentarzyści, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego oraz kombatanci, uczestnicy walk powstańczych, lotnicy z Wielkiej Brytanii, USA i RPA niosący pomoc walczącej Warszawie. Plac nie mógł pomieścić wszystkich chętnych, którzy licznie stawili się pod Pomnik Powstania Warszawskiego.

Wraz z Prymasem, Mszę celebrowali Arcybiskupi Józef Kowalczyk, Sławoj Leszek Głódź oraz Biskupi gen. dyw. Tadeusz Płoski, Ordynariusz Diecezji Polowej oraz Marian Duś biskup pomocniczy Archidiecezji warszawskiej.

Homilię wygłosił Biskup Polowy, który powiedział, m.in. „że Powstanie Warszawskie to zryw wyzwolenczy ponad wszystko piękny. Piękny krzykiem rozpacz, oporem wolności, tęsknotą nadziei i nieskończonością ofiary życia. Piękny hołdem, pochyleniem głowy i dłonią złożoną na sercu – Pamiętamy! Powstanie Warszawskie pozostanie w pamięci Polaków jako narodowe Sacrum dzięki ludziom, którzy w nim uczestniczyli. Pokolenie 1944 było niezwykle! Dla nich Polska była Sacrum, którego długo wyczekiwano, dla którego warto było żyć, a kiedy trzeba – umierać”. Biskup Płoski przypomniał o konieczności budowania tożsamości międzypokoleniowej opartej na wartościach broniących przez Powstańców.

Po Mszy świętej, przed odczytaniem Apelu poległych, głos zabrał Prezydent RP Lech Kaczyński. Prezydent zaznaczył, że patriotyzm Powstania Warszawskiego stworzyła II Rzeczpospolita. „Może nie była państwem idealnym, ale na pewno była najlepszym wychowawcą w naszych dziejach. Takim samym wychowawcą musi być IV RP, którą usiłujemy stworzyć” – mówił Lech Kaczyński.

Również przed Apelem poległych przemawiali przedstawiciele środowisk kombatanckich gen. bryg Zbigniew Ścibor-Rylski, prezes Związku Powstańców Warszawy oraz Czesław Cywiński, prezes zarządu głównego Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej. Obydwaj przenieśli zebranych na Placu Krasińskich Warszawian w atmosferę tamtych, sierpniowych dni. Podkreślali wielokrotnie heroizm żołnierzy walczących w Warszawie jak i niosących jej pomoc z powietrza.

Następnie odczytany został apel poległych, podczas którego przywoływano cienie żołnierzy poległych w czasie Powstania Warszawskiego. Wymieniono wszystkie oddziały walczące w sierpniu 1944 roku. Ostatnim



punktem uroczystości było złożenie na płycie pomnika wiązanek kwiatów.

W rocznicowy poranek wielu Warszawian przeszło w dorocznym „Marszu Mokotowa” z Parku im. gen. Orlicza-Dreszera do ul. Dworkowej, gdzie hitlerowcy zamordowali 119 Powstańców, zmuszonych do wyjścia w tym miejscu z kanałów.

W uroczystościach wzięli udział m.in. pełniący funkcję Prezydenta m. st. Warszawy Kazimierz Marcinkiewicz oraz burmistrz dzielnicy Mokotów Robert Soszyński. Pod pomnik przybyli żyjący uczestnicy walk na Mokotowie, kombatanci, harcerze, władze samorządowe i mieszkańcy stolicy.

W południe odbyła się uroczysta odprawa wart przed Grobem Nieznanego Żołnierza. Na płycie Grobu – pomnika liczne delegacje władz państwowych, parlamentarnych, samorządowych, wojskowych, a także organizacji kombatanckich i harcerskich złożyły wieńce kwiatów. Biskupa Polowego WP na uroczystościach reprezentował Kanclerz Kurii Polowej WP ks. kmdr Leon Szot. Uroczystą zmianę wart zakończyła defilada oddziałów Wojska Polskiego. Kwiaty złożono także pod pomnikami gen. Grota Roweckiego i Państwa Podziemnego.

### Chwała zwyciężonym

Kulminacyjnym punktem obchodów była uroczystość pod pomnikiem Gloria Victis. Jak co roku przed pomnikiem Gloria Victis 1 sierpnia, o godzinie 17.00 spotkali się kombatanci i weterani walk z sierpnia 1944 roku. Rozległo się wycie syren, a zebrani wokół pomnika żołnierze Armii Krajowej trwali w milczeniu oddając hołd poległym kolegom. Pod pomnik Gloria Victis przybył wraz z małżonką, Lech Kaczyński, obecny był Prezes Rady Ministrów, Marszałkowie Sejmu i Senatu, parlamentarzyści, generalicja, kombatan-

ci, żołnierze, harcerze i tradycyjnie, jak co roku rzesze Warszawian, dla których dzień 1 sierpnia od 62. lat jest jednym z najważniejszych w roku.

Zebrani pod pomnikiem „Chwała zwyciężonym” odmówili modlitwę Ojciec nasz..., mając w pamięci obraz tych, którzy ponieśli śmierć na ulicach Warszawy. Zapalono znicze pod cokół pomnika a na jego płycie złożono wiązanek kwiatów. Wojsko oddało trzy salwy honorowe.

Kilka minut przed godziną „W” nad Wojskowym Cmentarzem na Powązkach przeleciał bombowiec B-17, z pokładu którego zrzucono ulotki przypominające mieszkańcom stolicy o uczczeniu rocznicy Powstania. Defilada pocztów sztandarowych zakończyła spotkanie pod pomnikiem, nie zakończyła jednak wspomnień jakie towarzyszą tej sierpniowej rocznicy.

Wieczorem, pod pomnikiem Polegli Niepokonani na warszawskiej Woli przedstawiciele religii katolickiej, ewangelickiej, prawosławnej i żydowskiej modlili się wspólnie za dusze poległych żołnierzy AK. Modlitwom przewodniczył Biskup polowy WP, gen. dyw. Tadeusz Płoski.

Po modlitwie aktor, Jerzy Zelnik, animujący uroczystość odczytał wiersz „Modlitwa Bonawentury”. Następnie całe audytorium pogrążyło się w chwili zadumy, po której kompania reprezentacyjna WP ucczyła poległych Powstańców salwą honorową. Ostatnim punktem uroczystości było złożenie kwiatów przed pomnikiem.

Mieszkańcy Warszawy chętnie odwiedzali Muzeum Powstania Warszawskiego, które przez te kilka rocznicowych dni zamykano dopiero o północy. W Parku Wolności wyświetlano kroniki powstańcze, filmy dokumentalne ukazujące dramat walczącej Warszawy.

*Tekst i foto: Krzysztof Stępkowski*



# To idzie armia Pana

## Z Warszawy

Biskup Polowy WP gen. dyw. Tadeusz Płoski odprawił Mszę św. w Katedrze Polowej WP, 5 sierpnia 2006 roku, w intencji pątników, udających się na pielgrzymkę na Jasną Górę. Msza święta została odprawiona o godzinie 5.30, tak aby możliwie najwcześniej żołnierze mogli jak najszybciej połączyć się z warszawską pielgrzymką akademicką i wyruszyć w trasę.

Już po raz piętnasty Ordynariat Polowy organizuje pielgrzymkę, w której biorą udział żołnierze nie tylko z Polski, ale i z USA, Słowacji, Litwy, Ukrainy i Niemiec. W 15 roku pielgrzymowania pątników w mundurach jest około 600.

Eucharystię wraz z Biskupem celebrowali kapelani idący razem z żołnierzami. Obecny był m.in. kapelan armii Stanów Zjednoczonych Joseph Fleury oraz ks. Zbigniew Mlak, duszpasterz opiekujący się żołnierzami niemieckimi. Biskup Płoski przywitał wszystkich przybyłych do Katedry, wyraził i wdzięczność z przybycia licznie przybyłych do świątyni gości, słowa pozdrowienia przekazał w językach polskim, angielskim i niemieckim.

W homilii Biskup polowy podkreślił znaczenie modlitwy jako naszego osobistego kontaktu z Jezusem, przypomniał, że trud pielgrzymkowej drogi jest szczególną formą modlitwy. „Pielgrzymka jest podjęciem trudu, by w ten sposób donieść Jezusowi o swoim zawierzeniu, o swojej przyjaźni. Jest pokonaniem drogi do miejsca szczególnej obecności Bożej łaski, by tam otworzyć do końca swoją duszę przed Panem. To właśnie pielgrzymka jest modlitwą. W pielgrzymce moja mowa do Jezusa nabiera większej mocy, większej siły, większego autentyczności, bo jest okupiona trudem pielgrzymowania.”

– powiedział Biskup. Ordynariusz Polowy życzył pątnikom „uzdrawiającego spotkania każdego z nich z Jezusem”.

Do szczerze wypełnionej Katedry przybyli także generałowie, gen. broni Edward Pietrzyk, Dowódca Wojsk Lądowych, gen. broni Stanisław Targosz-Dowódca Sił Powietrznych oraz gen. bryg. Piotr Dąbrowski z-ca

szefa Logistyki Wojsk Lądowych, którzy umożliwili żołnierzom uczestnictwo w pielgrzymce. Z żołnierzami modlił się także attache ds. wojskowych ambasady Litwy. Wraz z żołnierzami pielgrzymował poseł PiS, Dariusz Seliga.

Na zakończenie Mszy św. Biskup pobłogosławił wyruszających pielgrzymów. Życzył im by intencje, które chcą przedstawić Hetmance Żołnierza Polskiego zostały wysłuchane. Powiedział także iż ma nadzieję, że w drodze „nie opuszczą pielgrzymów siły ani dziecięcy entuzjazm”.



Fot. Krzysztof Stępkowski

Po Mszy św. Pielgrzymka sprawnie uformowała szyk, i przy dźwiękach marszów wojskowych ruszyła przez ulice Starówki na Plac Zamkowy, pod Kolumnę Zygmunta, gdzie połączyła się z grupami pątników pielgrzymki Akademickiej. Dalej już razem ruszyli przez ulice Warszawy w kierunku Częstochowy. Następnego dnia o 10.00 w Niepokalanowie zatrzymali się na Eucharystię, podczas której Biskup Polowy udzielił sakramentu ślubu 4 parom.

Głównym kapelanem, koordynującym Pielgrzymkę Wojskową był ks. płk Dariusz Kowalski Dziekan Wojsk Lądowych.

Na Placu Bankowym pielgrzymów zęgnął Kardynał Józef Glemp, który udzielił wszystkim uczestnikom pasterskiego błogosławieństwa.

**Krzysztof Stępkowski**

jest szczególnym miesiącem. Z różnych stron Polski na Jasną Górę wyrusza wiele pielgrzymek. W tym roku razem z Żołnierzami Wojska Polskiego pielgrzymowali również żołnierze ze Stanów Zjednoczonych, Niemiec, Słowacji i Litwy. Ks. por. K. Kacorzyk wyrusza do Częstochowy w intencji własnej, ale również ludzi, którzy prosili go o modlitwę.

O godzinie 9.00 po zakończeniu Mszy św. grupa pielgrzymów wyruszyła z Bydgoszczy. Pogoda była dobra. Pielgrzymi byli rozentuzjadowani i optymistycznie nastawieni. O godzinie 21.00 w Solcu Kujawskim odbędzie się Msza św. – Apel Jasnogórski. Każdego następnego dnia pielgrzymki wierni z grupy Bydgoszcz rozważali Osiem Bożych Błogosławieństw.



Fot. Krzysztof Stępkowski

## Z Lublina

3 sierpnia 2006 r. wyruszyła druga grupa z Lublina. O godzinie 8.30 odbyła się Msza święta pod Katedrą Lubelską, której przewodniczył Biskup Pomocniczy Archidiecezji Lubelskiej Mieczysław Cisto. Obecny był również Biskup Artur Grzegorz Miziński.

Biskup Mieczysław Cisto wygłaszając kazanie zauważył, że powinniśmy dzielić się wartościami. Wszyscy posiadamy wartość wyboru i możemy zdecydować czy iść na pielgrzymkę. Są jednak osoby które z powodu choroby lub innych przyczyn od nich niezależnych nie mogą wyruszyć do Częstochowy. Powinniśmy modlić się za tych ludzi i iść na Jasną Górę również w ich intencji. Biskup mówił abyśmy cieszyli się, że jesteśmy zdrowi i dziękowali za to Panu Bogu. Pójście na Jasną Górę jest wartością samą w sobie.

Grupa z Lublina liczyła 300 pielgrzymów. Żołnierze pielgrzymowali z całymi rodzinami. Pielgrzymów wspierają ksiądz płk. Sławomir Niewęglowski, ks. ppłk. Grzegorz Kamiński, ks. por. Mateusz Hebda i ks. Wojciech Wężykowski, który jest ojcem duchownym całej pielgrzymki lubelskiej.

**Alicja Leśniak**

## Z Bydgoszczy

W dniu 2 sierpnia 2006 roku grupa pielgrzymów z Bydgoszczy rozpoczęła XV Pieszą Pielgrzymkę Żołnierzy na Jasną Górę. Dowódcą grupy bydgoskiej jest ks. mjr Sławomir Pałka. Grupa liczy 197 pielgrzymów. O godzinie 8.00 odbyła się Msza św. w kościele garnizonowym pw. Królowej Pokoju w Bydgoszczy, której przewodniczył ks. prał. płk. Józef Kubałewski. Homilię wygłosił ks. por. Krzysztof Kacorzyk. Kaznodzieja podkreślił, że sierpień

# BĄDŹCIE MIŁOSIERNI





XV Piesza Pielgrzymka Żołnierzy na Jasną Górę



Fotoreportaż: ks. mjr Zbigniew Kępa i Krzysztof Stępkowski

# Człowiek potrzebuje człowieka

Ponad 3 tys. pielgrzymów z Litwy, Ukrainy, Słowacji, Niemiec i USA maszerowało do Częstochowy w pielgrzymce wojskowej. Grupy wyruszyły w różnym czasie, ale wszystkie spotkały się 13 sierpnia w Siedlcu Mirowskim, w Sanktuarium świętego Ojca Pio, aby razem pokonać ostatni odcinek 12 kilometrów i wspólnie wejść na Jasną Górę.

Żołnierze pielgrzymujący marszowym krokiem, w pełnym umundurowaniu, śpiewający kościelne i żołnierskie pieśni przy akompaniamencie reprezentacyjnej Orkiestry Wojska Polskiego zawsze robią wrażenie. Wiele osób wychodziło na drogi, aby przywitać pielgrzymkę, aby pomachać żołnierzom, posłuchać jak śpiewają i aby popatrzeć na ten niecodzienny widok.

W pielgrzymujących grupach wyróżniały się również zespoły muzyczne. Dźwięki gitar i bębnow potrafiły dodać otuchy pielgrzymom, szczególnie, kiedy musieli się zmagać z deszczem, gradem, czy własnymi słabościami. W skład warszawskiego zespołu wchodziła: Agnieszka Drogowska, Natalia Sobczak, starszy szeregowy Rafał Stasiak, Mateusz Gmurek (który pielgrzymował ze złamaną ręką), Adam Witecki oraz Jacek Sielski – kleryk Ordynariatu Polowego Wojska Polskiego. Kleryk Sielski w zespole grał na gitarze i śpiewał. Pielgrzymuje od pięciu lat. Kiedy kończy się jedna pielgrzymka, to myśli, aby zacząć następną. „Nikt mnie na pielgrzymkę nie musi namawiać. Tylko brak zdrowia może mi w tym przeszkodzić” – mówi Sielski. Dla Natalii Sobczak jest to druga pielgrzymka wojskowa. Natalia pięknie śpiewa i również gra na gitarze. Wojskową pielgrzymką jest zachwycona. „Pielgrzymka wojskowa różni się od cywilnej pod wieloma względami. Czasami pielgrzymują osoby niewierzące, zdarzają się nawrócenia, następuje przemiana duchowa” – mówi „Naszej Służbie”

Główny porządkowy grupy warszawskiej mjr Wojciech Marszałek z Centrum Szkolenia Straży Granicznej w Kętrzynie kilka lat temu, na pielgrzymce do Częstochowy, poznał swoją żonę. Od tamtej pory małżonkowie co roku pielgrzymują na Jasną Górę. Przewodnik Warszawskiej Akademickiej Pielgrzymki Metropolitalnej ks. Bogdan Bartołd opowiada, że na pielgrzymce była bardzo dobra atmosfera, wiele życzliwości; pielgrzymi zwracali się do siebie słowami bracie, siostrzo. Żołnierze pięknie wkomponowali się w krajobraz pielgrzymki. Wszyscy wzajemnie sobie pomagali, dzielili się gorącą herbatą. „Patrzę i czasami podchodzę do żołnierzy armii niemieckiej czy amerykańskiej i widzę,



Fot. ks. mjr Zbigniew Kępa

że to jest jedna wielka Boża rodzina, że nie ma jakichś różnic, tylko idziemy i mamy to poczucie, że to wędrujący Kościół” – mówił ksiądz Bartołd.

Kapelan Armii Amerykańskiej Joseph Fleur również był zachwycony wspaniałą atmosferą pielgrzymki. „Jesteśmy grupą około 75 żołnierzy Armii Amerykańskiej. Jesteśmy tu z wielu powodów. Najważniejszym jednak jest ta pielgrzymka. Wszyscy doświadczamy duchowych przeżyć. Ale jesteśmy tu również, aby podać sobie dłonie, aby budować wzajemne relacje, nie tylko z polskimi żołnierzami, ale również z żołnierzami z innych narodów. Pielgrzymowanie na Jasną Górę to wymiana wzajemnych doświadczeń porównania naszych doświadczeń wojskowych i codziennego życia. Ludzie są wspaniali, jesteśmy zaskoczeni ich życzliwością” – powiedział kapelan.

Dzień 14 sierpnia 2006 roku, to finał wojskowej pielgrzymki. O godzinie 9.00 przed sanktuarium św. Ojca Pio w Siedlcu Mirowskim, na Przeprośnej Górze, Biskup Polowy Wojska Polskiego Tadeusz Płoski oraz Biskup Polowy Słowacji Frantisek Rabek przewodniczyli Mszy św. dla pielgrzymów Pieszej Pielgrzymki Wojskowej. Podczas Mszy św. Biskup Płoski udzielił sakramentu chrztu Aleksandrze Grabowskiej (córce kpt. Grabowskiego), oraz sakramentu chrztu i bierzmowania Łukaszowi Heberko z Marynarki Wojennej. Na Mszy św. obecni byli między innymi: Generalny Inspektor Wojsk Lądowych Bundeswehry gen. broni Hans – Otto Budde, Szef Sztabu Wojsk Lądowych Litwy płk Gediminas Jurgutis, Dowódca Wojsk Lądowych Słowacji gen. dyw. Milan Maxim, Dowódca Wojsk Lądowych Ukrainy gen. por. Walerij Frotow, Dowódca USAREUR gen. dauder McKiernan oraz Dowódca Wojsk Lądowych gen. broni Edward Pietrzyk.

W kazaniu skierowanym do pielgrzymów Biskup Polowy WP rozwinął myśl, że każdy człowiek jest potrzebny Panu Bogu. I tylko, kiedy jesteśmy potrzebni innym ludziom – jesteśmy naprawdę szczęśliwi. Miłością należy obdarowywać innych, ponieważ dla innych żyjemy. Bez drugiego człowieka nasze życie nie ma sensu. Biskup wezwał pielgrzymów, by starali się rozróżnić dobro od zła. „Wobec zła – pouczał Biskup – trzeba przyjąć bardzo radykalną postawę. Nie eksperymentować na sobie, bo zło zmienia człowieka, tak jak zmienia choroba”.

Po Mszy świętej pielgrzymi ruszyli w dalszą drogę. Po pokonaniu ostatnich 12 kilometrów dotarli wreszcie do Częstochowy. Obecni byli żołnierze ze wszystkich formacji wojskowych, oraz funkcjonariusze Straży Granicznej. Żołnierzy w Częstochowie przywitali: Prymas Polski Kardynał Józef Glemp, Biskup Polowy Wojska Polskiego Tadeusz Płoski, Wikariusz Generalny Niemieckiego Ordynariatu Polowego ks. prał. Walter Wakenhut, dowódca wojsk oraz goście zagraniczni. Również mieszkańcy Częstochowy ustawiali się wzdłuż drogi, aby pomachać żołnierzom, aby powiedzieć im ciepłe słowo, i aby ich pozdrowić.

Żołnierze XV Pieszej Pielgrzymki Wojska Polskiego w Sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej byli bardzo ciepło powitani przez Ojców Paulinów. Pielgrzymi mieli możliwość pomodlić się przed cudownym obrazem. Biskup Tadeusz Płoski modlił się „Maryjo, Królowo Polski, Hetmanko Żołnierza Polskiego – Wojsko Polskie melduje swoje przybycie do Twojego Tronu. (...) Przychodzimy do Ciebie Maryjo w poczuciu odpowiedzialności za pokój w naszej Ojczyźnie, w Europie i na świecie”. Na zakończenie Biskup Polowy Wojska Polskiego wraz z Biskupem z Litwy pobłogosławili pielgrzymów.

Alicja Leśniak



Biskup Polowy WP gen. dyw. Tadeusz Płoski przewodniczył 15 sierpnia w uroczystości Wniebowzięcia NMP w Mszy św. w Katedrze Polowej WP w intencji żołnierzy w dniu ich święta. W kazaniu powiedział, że współczesna Europa zapomina, kto ją osłonił przed bolszewicką zarazą. Przypomniął, że po wojnie w Polsce władzę oddano spadkobiercom idei Tuchaczewskiego, Dzierżyńskiego i Lenina. „Księżę Ignacy - kapelanie, popatrz! (...) Dziś po tym smutnym dla Polski okresie moralnego i gospodarczego chaosu, chcemy tu w Katedrze Polowej po 86 latach poprosić: „weź krzyż w swą kapelańską rękę i poderwij nas jeszcze raz do duchowej walki: Za Boga i Ojczyznę!” – powiedział Biskup Polowy WP.

Święto Wojska Polskiego odchodzone jest w rocznicę Cudu nad Wisłą.

We Mszy św. uczestniczyli m.in. Szeft Kancelarii Prezydenta RP min. Aleksander Szczygło, Marszałek Sejmu Marek Jurek z Małżonką, Wicepremier, minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Ludwik Dorn z Małżonką, Minister Obrony Narodowej Radosław Sikorski wraz ze swymi wszystkimi zastępcami, generał Franciszek Gągor, Szeft Sztabu Generalnego WP, dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych oraz generał David Mc Kiernan, dowódca Wojsk Amerykańskich w Europie, generalicja, przedstawiciele Attachatów obrony oraz liczne poczty sztandarowe jednostek bojowych i organizacji niepodległościowych.

Na początku Mszy św. bp Płoski powitał zagranicznych gości w języku angielskim. Drugie czytanie liturgiczne i część wezwań w Modlitwie Powszechnej polski oficer odczytał w języku angielskim.

W kazaniu Biskup Polowy WP przypomniał, że Uroczystość Wniebowzięcia NMP jest najstarszym świętem maryjnym. Już w V wieku obchodzono Zaśnięcie Najświętszej Maryi Panny w Palestynie i w Syrii. Wystawiono tysiące świątyń pod wezwaniem Matki Bożej Wniebowziętej. W ciągu wieków powstało 8 zakonów pod tym wezwaniem. Podkreślił, że dzień Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny ma w Polsce także patriotyczne odniesienie. Przypomniął, że w roku 1920 wojska bolszewickie zalewały ziemie polskie. 15 sierpnia czerwona



## Za Boga i Ojczyznę

armia stanęła u wrót Warszawy. Zagrożona została niepodległość Polski. „Żołnierz polski wraz z całym narodem przygotowywał się do ostatecznej walki. Obrona Ojczyzny była także obroną wiary” – podkreślił z naciskiem kaznodzieja. Wyjaśnił, że znano bolszewicką bezbożność. „W barbarzyński sposób niszczyli oni świątynie, mordowali duchownych, religię skazali na zagładę”. Bp Płoski przypomniał, że to właśnie 15 sierpnia w Uroczystość Matki Bożej Zielnej nastąpił zasadniczy zwrot w wojnie polsko-sowieckiej. „Wiara i wysiłek polskiego żołnierza zmusiły bolszewików do odwrotu, który właśnie 15 sierpnia przerodził się w paniczną ucieczkę” – powiedział.



Podkreślił, że zrodziło się przekonanie, że zwycięstwo przyszło za wstawiennictwem Matki Bożej. „Była to jedna z najważniejszych bitew w polskiej historii – bitwa, w której starły się nie tylko wojska dwóch państw, ale też dwie, krańcowo różne ideologie, dwa sposoby pojmowania rzeczywistości – bolszewickie zniewolenie i polskie umiłowanie dopiero, co odzyskanej wolności. Bitwa z 15 sierpnia 1920 roku została uznana za jedną z 18 wielkich bitew, które wpłynęły na historię świata”. Bp Płoski przypomniał postać ks. Ignacego Skorupki. „Co musiał przeżywać tej nocy z 14 na 15 sierpnia ksiądz Skorupka?” – pytał

kaznodzieja. – Tak przecież kochał warszawską młodzież. Teraz prowadził ją na śmierć! Wielu z nich po raz pierwszy miało w rękę karabin. Na czele batalionu stał por. Słowikowski. Z ochotnikami ruszył w tylarierze ksiądz kapelan Skorupka w komży, fioletowej stule, z krzyżem w rękę. A widząc zamieszanie wśród młodzieży, bo stracili orientację i nie wiedzieli nawet, do kogo strzelać, zerwał się ksiądz kapelan i jakby wyrósł ponad wszystkich, a jego głos przygłuszył chaos bitwy. Za Boga i Ojczyznę! – krzyknął.

Bp Płoski przytoczył fragment testamentu ks. Skorupki, w którym tak pisał: „Dług za szkołę spłacam swym życiem. Za wpojoną mi miłość do Ojczyzny – płacę miłością serca... Proszę mnie pochować w albie i stule...”

Nad grobem śp. ks. Ignacego Skorupki żołnierze oddali salwę honorową, a tysięczne rzesze modliły się za bohaterów. Łódź pierwsza wystawiła pomnik swemu prefektowi w 1930 roku. Potem rodacy w Nowym Jorku i w Warszawie na Powązkach, a także na Pradze. W Ossowie, miejscu śmierci, stoi krzyż i obelisk.

Nawiązując do przekazania wspaniałego portretu Marszałka Piłsudskiego Panu Radosławowi Sikorskiemu, szefowi MON bp Płoski powiedział, że Piłsudski „to symbol nie tylko odrodzenia polskiej państwowo-

ści, ale również Wojska Polskiego”. – Niech zatem służy i przypomina, a także zobowiązuje, współczesne pokolenie Polaków do wysiłku na rzecz Boga i Ojczyzny, zaapelował bp Płoski.

Na zakończenie Mszy św. uczestnicy odśpiewali „Marsz 1 Brygady”.

Po Eucharystii, na dziedzińcu Belwederu odbyła się uroczystość wręczenia, przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego, Zwierzchnika Sił Zbrojnych, nominacji generalskich i odznaczeń wojskowych. Na stopień generała brygady mianowani zostali: płk Andrzej Łosiński, płk Adam Sowa oraz płk Andrzej Wasilewski.

Na stopień kontradmirała mianowany został kmdr Stefan Tandecki. Nominowany na stopień generała brygady został także kombatan, płk Zygmunt Szumowski, oficer z kampanii wrześniowej, dowódca batalionu AK, komendant obwodu Włodawa Zrzeszenia WiN. Uroczystość odbyła się przy udziale najwyższych władz państwowych, wojskowych i kościelnych, z Biskupem Polowym na czele.

(rch)

## Przekazanie MON obrazu Mariana Kuleszy „Marszałek”

Dyrektor Galerii im. Jana Pawła II w Warszawie (Galeria Porczyńskich) dr Bogdan Kurant przekazał 15 sierpnia Ministrowi Obrony Narodowej Radosławowi Sikorskiemu nieznaną dotychczas obraz Mariana Kuleszy z 1934 r. „Marszałek” przedstawiający najwierniejszy wizerunek Marszałka Józefa Piłsudskiego. Uroczystość odbyła się na zakończenie Mszy św. sprawowanej w intencji Wojska Polskiego przez Biskupa Polowego WP gen. dyw. Tadeusza Płoskiego w Katedrze Polowej w Warszawie.

Obraz umieszczono przed prezbiterium i przybrano białą czerwoną barwą. Przed portretem Marszałka stanął posterunek honorowy żołnierzy w historycznych mundurach legionowych. Wręczając akt przekazania min. Sikorskiemu dr Kurant przypomniał, że obraz został namalowany niedługo przed śmiercią Piłsudskiego. – Na twarzy Marszałka maluje się wojskowa duma

z odzyskanej Niepodległości i odrodzenia Wojska Polskiego, powiedział dyrektor Galerii im. Jana Pawła II. – Obraz ten podkreśli znaczenie odzyskania przez Polskę niepodległości, dodał. Dr Kurant złożył także min. Sikorskiemu życzenia z okazji Święta Wojska Polskiego. Szef Resortu Obrony dziękując za przekazany obraz powiedział, że jest to najwspanialszy prezent, jaki mógł otrzymać w dniu Święta Wojska Polskiego minister niepodległej Polski. Przypomniał, że narażając się na ogromne ryzyko, obraz przywiózł do Polski z b. ZSRR prof. dr Józef Szaniawski. – W MON obraz ten będzie skarbem i inspiracją dla naszych działań, zapewnił min. Sikorski. W rozmowie z „Naszą Służbą” min. Sikorski zapewnił, że obraz zostanie umieszczony w najbardziej eksponowanym miejscu na parterze budynku MON przy ul. Klonowej w Warszawie. – Najprawdopodobniej obraz Marszałka zostanie umieszczony w hallu głównym, tak, by wszyscy wchodzący mogli go podziwiać, powiedział. 11 sierpnia 1934 roku w 20 rocznicę wymarszu Pierwszej Kompanii Kadrowej oraz w rocznicę „Cudu nad Wisłą” i rozbicia Armii Czerwonej przez Wojsko Polskie – Marszałek Piłsudski przybył do swego ukochanego Wilna, po wcześniej-

szym wakacyjnym odpoczynku w Piekiliszkach. Z okazji pobytu Marszałka w Wilnie odbyto się kilka uroczystości, z których najważniejszą był przemarsz i defilada żołnierzy garnizonu wileńskiego. Na prośbę władz Wilna oraz osobiście znanego malarza i wybitnego portrecisty Mariana Kuleszy – Marszałek wyraził zgodę, aby ten ostatni mógł go malować w trakcie odbierania defilady. Jest to bodajże jedyny przypadek, aby Piłsudski zgodził się pozować w ogóle malarzowi. Marian Kulesza zdołał w krótkim czasie naszkicować jedynie twarz Marszałka. Pozostałą część postaci, trybunę oraz maszerującą „szarą piechotę” namalował w ciągu następnych miesięcy. Być może ukończył ten duży obraz już po śmierci Piłsudskiego, chociaż jest on sygnowany „1934”. Zwraca uwagę niezwykle wyrazistość rysów Józefa Piłsudskiego, szczególnie zaś wyraz oczu i bystrość spojrzenia. Warto też zwrócić uwagę na wyjątkowo pięknego stylizowanego orła w koronie umieszczonego na trybunie, na której stoi Marszałek. Z tytułu w tle słynny Kościół Św. Kazimierza w Wilnie. Obraz został namalowany miękką kredką na 2-metrowym kartonie, a postać Marszałka jest naturalnej wielkości. Prawdopodobnie jest to najlepszy, najbardziej wiemy portret Marszałka Piłsudskiego. Obraz ma swoją niezwykle i burzliwą historię. Nigdy nie był wystawiany, oglądały go jedynie osoby wtajemniczone.

Po 1939 roku był przez blisko prawie 70 lat ukrywany i pilnie strzeżony, tak, aby nie dostał się w niepowołane ręce okupantów sowieckich i hitlerowskich, a później komunistycznej bezpieki. Przedostatnim właścicielem przez około 30 lat był ksiądz prałat Tadeusz Uszyński, oficer artylerii konnej w kampanii wrześniowej 1939, a po wojnie rektor kościoła św. Anny w Warszawie, a następnie proboszcz kościoła św. Andrzeja oraz kapelan więźniów politycznych i Sybiraków. Przed śmiercią w testamentie przekazał obraz do Galerii im. Jana Pawła II w Warszawie (tzw. Galeria Porczyńskich). Dyrektor Galerii dr Bogdan Kurant starannie odrestaurował obraz, który doznał licznych uszkodzeń skutkiem przechowywania i transportu w warunkach ukrycia, wręcz konspiracji. (rch)



## Prezydent RP odsłonił tablicę upamiętniającą wizytę Benedykta XVI w Komendzie Garnizonu Warszawa

Prezydent RP Lech Kaczyński odsłonił 15 sierpnia tablicę upamiętniającą wizytę Papieża Benedykta XVI w budynku Komendy Garnizonu Warszawa Tablicę poświęcił Biskup Polowy WP gen. dyw. Tadeusz Płoski w obecności Ministra Obrony Narodowej Radosława Sikorskiego, wiceministrów ON, Szefa Sztabu Generalnego generała Franciszka Gągora, dowódców rodzajów Sił Zbrojnych i gospodarza tego miejsca gen. dyw. Jana Klejczmita, dowódcy Garnizonu Warszawa. Tablica umieszczona jest na ścianie jednej z sal Komendy Garnizonu Warszawa, gdzie 26 maja 2006 r. miała miejsce papieska zakrystia.

Na marmurowej tablicy umieszczono słowa: „Papież Benedykt XVI gościł w tym miejscu przygotowując się do uroczystej Mszy świętej na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego

w czasie pierwszej pielgrzymki do Polski”. „Wszzechmogący Boże, Ty dajesz początek wszelkim wspólnotom i kierujesz nimi poprzez ludzi, których Ty sam powołujesz; po-

świętą tę tablicę upamiętniającą pobyt Ojca Świętego Benedykta XVI w siedzibie Komendy Garnizonu Warszawa, w czasie Jego pierwszej wizyty do naszej Ojczyzny. On stał się Sługą – wybranym przez Ciebie Panie, który przewodzi nam w drodze do Twojego domu w niebie. (...) Dzisiaj Panie dziękujemy Ci za Jego Osobę, pielgrzymkę i trud, który podejmuje każdego dnia dla umacniania Twojego Królestwa tutaj na ziemi. Prosimy Cię Boże, aby wszyscy żołnierze, weterani i ludzie dobrej woli, których ta tablica jedno-

dokończenie na str. 12





### Święta Klara z Asyżu

dziewica, zakonnica  
(wspomnienie obchodzimy 11 sierpnia)

Patronka telewizji i chorych na oczy.

Święta Klara, duchowa siostra św. Franciszka, urodziła się w Asyżu 1193 r. Pochodziła ze szlacheckiego rodu i posiadała stosowne wykształcenie. Matka przekazała jej wiarę, umiłowanie modlitwy, szacunek dla każdego człowieka i miłosierdzie dla ubogich. Nauczyła ją też haftować. Usłyszawszy

o wyczynach biednego Jana Bernardone, zwróciła się do pobożnej sąsiadki, by zaprowadziła ją do niego. Pod wpływem rozmowy z nim postanowiła porzucić świeckie życie i poświęcić się Jezusowi, o czym zresztą marzyła już od dziecka. Dnia 18 marca 1212 r. otrzymała habit zakonny z rąk św. Franciszka. W jej ślady poszła jej siostra Agnieszka, potem także jej matka wraz z kilkoma szlacheckimi paniami. Tak

powstał zakon klarysek. Spadek po ojcu rozdała ubogim. Kiedy armia Fryderyka II podeszła pod mury klasztoru, Klara stanęła w oknie trzymając monstrencję i modląc się. Widok ten tak podziałał na żołnierzy, że w popłochu puciekali. Życie ziemskie Klara zakończyła 11 sierpnia 1253 roku. Pod koniec życia schorowana musiała pozostać w łóżku, podczas gdy siostry poszły na Pasterkę. Gdy w samotności rozważała tę tajemnicę, w wizji nadprzyrodzonej zobaczyła zebranych braci z Franciszkiem na Pasterce w kościełku Królowej Aniołów. Dlatego też w 1958 r. Pius XII ogłosił św. Klarę patronką telewizji. Jako wizjonerkę chorzy na oczy obrali ją sobie za swoją patronkę.

## Myśli nieprzedawnione

*Nie lękam się tego co mogą zrobić mi ludzie,  
kiedy mówię prawdę; boję się tylko tego  
co zrobiłby mi Bóg, gdybym skłamał.*

św. Jan Bosko



## Półka z płytami

## Najpiękniejsze pieśni maryjne

Naród Polski wybrał Maryję, Matkę Bożą, na swoją królową. W polskim kościele pobożność maryjna zajmuje ważne miejsce, można stwierdzić, że jest wyróżnikiem polskiej religijności. W niemal każdym zakątku naszej ojczyzny znajdziemy jakieś sanktuarium maryjne. Obok Częstochowy, Lichenia, Św. Lipki, czy Gietrzwałdu, Chrystusowa Matka wyprasza u swojego Syna łaski dla swych czcicieli również w Czerwińsku nad Wisłą, w Gidlach i wielu, wielu innych miejscach. Wojsko Polskie znalazło w Maryi swoją Hetmankę, szczególnie obecną w Katedrze Polowej. Aż trzy miesiące w roku kojarzą się jednoznacznie z Maryją. W maju kościoły zapelniają się wiernymi, pragnącymi czcić swą Matkę w nabożeństwie majowym, przydrożne i polne kapliczki, uroczyście przystrojone, gromadzą okolicznych mieszkańców na wspólne śpiewanie Litanii Loretańskiej. Październik to miesiąc poświęcony na rozważanie tajemnic różańcowych. W sierpniu tysiące pielgrzymów podąża

na Jasną Górę. Pielgrzymom towarzyszy śpiew. W polskich śpiewnikach, zarówno tych współczesnych, jak i tych dawnych, pieśni maryjnych jest szczególnie dużo.

Caritas Ordynariatu Polowego wydał dwa albumy płytowe zawierające najpiękniejsze pieśni maryjne. Wykonawcami jest Chór i Zespół Instrumentalny Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego pod dyrekcją Andrzeja Banasiewicza. Na płytach znajdziemy również pieśni Maryjne w wykonaniu najwybitniejszych polskich solistów: Małgorzaty Walewskiej i Wiesława Ochmana. Wyboru repertuaru płyt dokonał ks. płk prał. Robert Mokrzycki, a opracowania muzycznego prof. Andrzej Banasiewicz. Profesjonalne, reprezentujące wysoki poziom, nagranie dostarcza wielu wzruszeń podczas słuchania. Przybliży nam zarówno znane i śpiewane w naszych świątyniach pieśni, jak również utwory maryjne wybitnych kompozytorów (Doss, Gounod, Maklakiewicz, Schubert).



Gorąco polecam te dwa albumy – to naprawdę wartościowe pozycje w każdej bibliotece fonograficznej.

Leszek Mateusz Gorecki

czyć będzie, stali się wspólnotą pokoju, niepodległości, umiłowania Ojczyzny i niesienia pomocy potrzebującym – modlił się Biskup Polowy WP.

Prezydent Lech Kaczyński dokonał wpisu do Księgi Honorowej Komendy Garnizonu Warszawa.

W południe bp Płoski uczestniczył w uroczystej odprawie wart na Placu Piłsudskiego. Biskup Polowy WP wraz z delegacją MON złożył wieniec na płycie Grobu Nieznanego Żołnierza. Po raz pierwszy w paradzie, która zakończyła uroczystości na Placu Piłsudskiego uczestniczyły najnowocześniejsze pojazdy opancerzone polskich Sił Zbrojnych. Nad trybuną honorową przeleciały śmigłowce bojowe za sterami, których siedzieli piloci uczestniczący w misji w Iraku.

Na parterze budynku Komendy Garnizonu Warszawa oprócz papieskiej zakrystii mieściły się również zakrystie dla kardynałów i biskupów. Ojciec Święty Benedykt XVI po zakończeniu Mszy św. na Placu Piłsudskiego w Warszawie w dniu 26 maja br. otrzymał w korytarzu

wiodącym do papieskiej zakrystii mieszczącej się na parterze budynku Dowództwa Garnizonu Warszawa zbroję rycerską z wizerunkiem Matki Bożej Hetmanki Żołnierza Polskiego i 4 szable umieszczone na drewnianej tablicy. W imieniu Wojska Polskiego dar wręczył Minister Obrony Narodowej Radosław Sikorski i Biskup Polowy WP gen. dyw. Tadeusz Płoski. W korytarzu wiodącym do papieskiej zakrystii bp Płoski w języku niemieckim przybliżył historię budynku Dowództwa Garnizonu Warszawa, w którym mieści się także Kuria Polowa WP. Biskup Polowy WP przedstawił Ojcu Świętemu dowódców poszczególnych rodzajów sił zbrojnych. W czasie przekazania daru obecni byli m.in. generał Franciszek Gągor, Szef Sztabu Generalnego, gen. broni Edward Pietrzyk, do-



wódca Wojsk Lądowych, gen. broni pilot Stanisław Targosz, dowódca Sił Powietrznych i admirał Floty Roman Krzyżelewski, dowódca Marynarki Wojennej, gen. dyw. Bogusław Pacek, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej i gen. dyw. Jan Klejszmit, dowódca Garnizonu Warszawa. Na koniec Benedykt XVI wpisał się do księgi honorowej Komendy Garnizonu Warszawa.

**Tekst i zdjęcia Rafał Chromiński**

## Odstąpienie obelisku ku czci żołnierzy poległych w misjach pokojowych

Obelisk upamiętniający żołnierzy Wojska Polskiego poległych w misjach pokojowych i stabilizacyjnych odstąpili 14 sierpnia na terenie Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie Wiceminister Obrony Narodowej Bogusław Winid, gen. dyw. Jan Klejszmit, dowódca Garnizonu Warszawa i uczestnik misji pokojowych. Monument pobłogosławił ks. kmdr Leon Szot, kanclerz Kurii Polowej WP, który w latach 1997-1998 pełnił posługę kapłana w czasie misji pokojowej w Libanie. Podczas pełnienia służby w misjach pokojowych życie oddało 68 polskich żołnierzy.



Fot. Rafał Chromiński

Wiceminister Winid powiedział, że za śmiercią każdego żołnierza na misjach kryje się dramat. – Mimo upływu czasu wspomnienia ofiar są jednakowo bolesne, wyznał. Wiceminister Winid podkreślił, że służba polskich żołnierzy w misjach jest nie tylko dowodem ich wysokich kwalifikacji, ale także ogromnego poświęcenia. – Ta służba jest zaszczytem, bo przynosi stabilizację w świecie, podkreślił. Dodał, że służba pokojowi jest służbą dla Ojczyzny.

Ks. kmdr Szot podziękował wiceministrowi Winidowi za słowa o dramacie wiążącym się ze śmiercią żołnierzy na misjach. Wyznał, że sam doświadczył tego dramatu, kiedy wracał z Libanu do kraju ze zwłokami polskiego żołnierza. – Śmierć żołnierza podczas misji jest nie tylko dramatem dla rodziny, ale także dramatem dla jego kolegów, z którymi pełnił służbę, powiedział kanclerz Kurii Polowej WP. „Boże i Ojczy, który jesteś w niebie, Ty dałeś każdemu narodowi własną Ojczyznę, by ją kochał jak Matkę. Wejrzyj z miłością na tych naszych braci żołnierzy Wojska Polskiego, którzy służąc poza granicami Umiłowanej Ojczyzny godnie i z honorem wypełniali mandat misji pokojowych, humanitarnych i stabilizacyjnych – a kiedy Ojczyzna zażądała ofiary, nie oszczędzili siebie ni nawet krwi ostatniej” – modlił się ks. kmdr Szot.



## KONGO

Szczególnego wymiaru nabiera święto Wojska Polskiego, gdy przychodzi spędzać ten dzień będąc na obcej ziemi. Dzień 15 sierpnia br. 130 żołnierzy stanowiących Polski Kontyngent Wojskowy w Siłach Unii Europejskiej (EUFOR) zastał w czasie misji na kontynencie afrykańskim w dalekim Kongo. Naszą wojskową uroczystość zaszczycił swoją obecnością głównodowodzący siłami EUFOR-u gen. DAMAY, obecny był również Polski Ambasador RD Kongo pan Bogusław Nowakowski.

Zaproszeni zostali przedstawiciele wszystkich narodowych kontyngentów wojskowych stacjonujących w bazie N`DOLO w Kinszasie. Zaproszonych gości powitał dowódca PKW Kongo ppłk Marek Gryga, następnie w okolicznościowym przemówieniu gen. Damay dziękował polskim Żołnierzom za wzorową służbę. Po odczytaniu życzeń nadesłanych z kraju zaproszeni goście i żołnierze przeszli na stołówkę, gdzie czekała na nich atrakcja dnia czyli pachnące polskie potrawy.

Uroczystości święta Wojska Polskiego w PKW Kongo poprzedziła msza święta odprawiona wieczorem 14 sierpnia w wigilię uroczystości WNMP. Ta niezwykła celebra



zebrała w jednym miejscu wszystkich chętnych żołnierzy sił EUFOR-u. Mszy przewodniczył kapelan niemiecki ks. Georg Putzer, współkoncelebransami byli: kapelan francuski ks. Dominique Thepaut i kapelan polski ks. Tomasz Paroń. Tak niezwykle grono uczestników sprawiło, że msza sprawowana była w kilku językach: angielskim, fran-

cuskim, niemieckim, polskim, hiszpańskim i łacinie. Oprawę muzyczną zapewnił francuski żołnierz grający na kobzie. wspólna uczta eucharystyczna sprawowana już po zmroku przy małych świeczkach zakończyła się wspólną agapą przy stole.

*x. Tomasz Paroń*

## AFGANISTAN

Tegoroczne Święto Polskiego Żołnierza w Afganistanie odbyło się tym razem bez udziału gości z kraju. Podczas uroczystej

zbiórki ranną porą, cały kontyngent stanął w zwartym szeregu, by odśpiewać hymn państwowy i wysłuchać życzeń nadesła-

nych również z kraju. Nie obyło się też bez wyróżnień szczególnie odznaczających się żołnierzy.

Następnie cały dzień wypełniony był zawodami pomiędzy poszczególnymi pododdziałami. Rozgrywano więc mecze i zawody w siatkówkę, bilarda, w szachy i inne dyscypliny.

W godzinach popołudniowych była chwila skupienia i modlitwy podczas Mszy św. modliliśmy się za tych, dzięki którym dziś możemy żyć w wolnej i suwerennej Ojczyźnie. Na zakończenie zostały poświęcone metalowe krzyże zrobione przez samych żołnierzy z odłamków min i granatów – wszak to misja sapercka! Również nasza skromna kaplica wzbogaciła się o nowy krzyż ołtarzowy, podobnie zrobiony z odłamków.

Wieczorową zaś porą znalazł się czas na spotkanie przy soku i symbolicznym kawałku, ale niestety nie polskiej, kiełbasy, by wspominać swojskie, polskie klimaty i wspólnie pośpiewać. Wielu z nas liczy już dni do spotkania z bliskimi.

*Ks. ppłk Mariusz Śliwiński*





# Kronika Diecezji Wojskowej

## Kętrzyn

W Centrum Szkolenia Straży Granicznej w Kętrzynie, 21 lipca odbyła się uroczystość zakończenia szkolenia 103 funkcjonariuszy, którzy otrzymali promocję chorążych zaś 35 osób zakończyło szkołę podoficerską. W uroczystościach wzięli udział także podoficerowie z Centrum Szkolenia w Koszalinie.

Uroczystość rozpoczęła się od Mszy św. przy kaplicy parafii SG pw. Św. Mateusza, celebrowanej przez Abp Wojciecha Ziembę – Metropolitę Warmińskiego i kapłanów: ks. Leszka Kuczyńskiego, ks. Stanisława Majewskiego i ks. Jacka Wojtkowskiego.

Po Mszy św. aktu mianowania na stopień młodszego chorążego Straży Granicznej dokonał kontradmirał Konrad Wiśniowski. Promocję zakończyła uroczysta defilada pododdziałów. WK

## Żarnowo

Biskup Polowy gen. dyw. Tadeusz Płoski, w dniu 23 lipca 2006 r. w Żarnowie II koło Augustowa, poświęcił pojazdy z okazji liturgicznego wspomnienia św. Krzysztofa. Biskup Polowy celebrował Mszę św. w kościele parafialnym pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. Mszę św. z koncelebrowali także ks. mjr Stefan Dmoch, kapelan Podlaskiego Oddziału Straży Granicznej w Białymstoku i zarazem proboszcz Parafii w Żarnowie II oraz ks. mjr Zbigniew Kępa, notariusz Kurii Polowej WP oraz kapelan Nadwiślańskiego Oddziału Straży Granicznej.

Po Mszy św. wierni posiadający pojazdy mechanicznej stanęli przy swoich pojazdach, które Biskup Polowy poświęcił, by służyły dobremu celom, przynosiły pożytek wiernym i umożliwiały bezpieczne dotarcie do wyznaczonego celu. ZJK

## Lewocza

Już po raz ósmy polscy żołnierze pielgrzymowali do słowackiego sanktuarium Maryjnego w Lewoczy. Po raz pierwszy niewielka grupa polskich żołnierzy wzięła udział w tej pielgrzymce w 1999 r. Słowaccy żołnierze natomiast na polski pielgrzymi szlak do sanktuarium jasnogórskiego wyruszyli po raz pierwszy w 1996 r. Tegoroczna pielgrzymka do Lewoczy, jak co roku, odbyła się na początku lipca w dniach 30 czerwca do 3 lipca.

Sanktuarium w Lewoczy na Słowacji jest dla słowackich katolików tym, czym dla Polaków Jasna Góra – ołtarzem ojczyzny. W tym roku na zaproszenie Ordynariatu Polowego Armii Słowackiej do Lewoczy pojechało 40 osób; 19 żołnierzy Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego wraz z dowódcą, por. Wojciechem Słaboszem

oraz emeryci wojskowi skupieni w Stowarzyszeniu Katolików Wojskowych z rodzinami. Opieką duszpasterską grupę polskich pielgrzymów otoczył ks. mjr Piotr Majka, proboszcz Parafii Wojskowej z Wesolej. Do słowackiego sanktuarium od kilku lat pielgrzymują również grupy żołnierzy niemieckich i austriackich ze swoimi kapłanami. Grupie wojskowych z Bundeswehry towarzyszył ich Wikariusz Generalny ks. prałat dr Walter Wakenhut.

W sobotę, 1 lipca po południu pielgrzymi wojskowi spotkali się z Biskupem Polowym Armii Słowackiej Franciszkiem Rabkiem, który już od kilku lat pielgrzymuje wraz z grupą żołnierzy słowackich do Częstochowy.

Główne uroczystości w lewoczańskim sanktuarium, celu pielgrzymek z całej Słowacji, odbyły się w niedzielę, 2 lipca. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył i homilię w bliskim nam słowackim języku wygłosił Kard. Jan Chryzostom Korec.

Porucznik Wojciech Słabosz z Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego, który po raz pierwszy uczestniczył w pielgrzymce na Słowację, jest pod wielkim wrażeniem serdeczności i gościnności słowackich pielgrzymów: – Gdy po Mszy św. w niedzielę przed ołtarza polowego przemaszerowaliśmy w galowych mundurach przez cały Kościół, by następnie po zboczu góry zejść w kierunku Lewoczy, cały czas towarzyszyły nam oklaski i życzliwe ciepłe słowa zgromadzonych w sanktuarium pielgrzymów słowackich. Bardzo się cieszę, że mogłem uczestniczyć w tej pielgrzymce...

Pielgrzymów wojskowych w Lewoczy odwiedził też odpowiedzialny za organizację pielgrzymek w Ordynariacie Polowym ks. płk. kan. Dariusz Kowalski oraz sekretarz Biskupa Polowego ks. ppłk Jan Osiński. JES

## Sopot

W kościele garnizonowym w Sopocie, 3 sierpnia 2006 roku, Biskup Polowy gen. dyw. Tadeusz Płoski, ogłosił nominację na kanonika Kapituły Katedralnej Ordynariatu Polowego Wojska Polskiego ks. płk Romana Dziadosza.

Ojciec Święty Benedykt XVI erygował Kapitułę Katedralną Wojska Polskiego w dniu 21 stycznia 2006 roku. Uroczysta inauguracja działalności Kapituły Katedralnej Wojska Polskiego nastąpi w sierpniu tego roku.

Ks. kan. płk Roman Dziadosz został kapłanem 21 maja 1989 roku, przynależy do Diecezji Bielsko-Żywieckiej, w duszpasterstwie wojskowym pracuje od 1 września 1993 roku, pełnił posługę duszpasterską pośród polskich żołnierzy na misji pokojowej w Libanie, od września 2005 r. pełni funkcję proboszcza Parafii Wojskowej w Sopocie.

W dniu 5 sierpnia 2006 r. podczas uroczystości odpustowych ku czci Przemienienia Pańskiego w Cmolasie Biskup Polowy Wojska Polskiego gen. dyw. Tadeusz Płoski ogłosił nominację ks. prał. płk. Roberta Mokrzyckiego na kanonika Kapituły Katedralnej Ordynariatu Polowego w Polsce.

Ks. prał. płk. Robert Mokrzycki, wyświęcony na kapłana 29 maja 1993 r., przynależy do Diecezji Rzeszowskiej, jest Wikariuszem Biskupim do spraw koordynacji pomocy charytatywnej w Ordynariacie Polowym Wojska Polskiego, pełni funkcję Dyrektora CARITAS Ordynariatu Polowego Wojska Polskiego, jest proboszczem Parafii Katedry Polowej Wojska Polskiego, został odznaczony godnością Prałata Jego Świątobliwości. ZIK/KES

## Ustka

Wraz z rozpoczęciem wakacji do Centrum Charytatywno-polecznego im. bł. ks. kmr Władysława Miegonia, zaczęły przybywać zorganizowane grupy dzieci by tu spędzić letni odpoczynek. Bliskość Kościoła Wojskowego dały możliwość odpoczynku duchowego a piękno otaczającej przyrody to podstawa relaksu fizycznego. Takie właśnie warunki zapewnia ośrodek Caritasu Ordynariatu Polowego.

Niezwykłe wakacje z Bogiem spędziła na początku lipca Wspólnota „Światło i Wiara” z Lublina. Czas wolny dzieci spędzały na pięknych plażach oraz na spacerach po okolicznych lasach. Eszernictwo we Mszy Świętej, wspólne śpiewy pieśni religijnych przy ognisku to wszystko pozwalało uczestnikom przybliżyć się do Boga. Niezwykle miłym akcentem dzieci podziękowały Proboszczowi Parafii p.w. Świętego Marka Ewangelisty. Ks. kmr Zygmunt Kaźmierak otrzymał laurkę z wierszem i wpisami wszystkich wczasowiczów. Było to podziękowanie za zorganizowanie im wspaniałego wypoczynku.

Kolejną grupą, która wniosła wiele radości w życie społeczności wojskowej było Studium Wokalne „Sukces” z Mrągowa. Liczna grupa dzieci połączyła swój odpoczynek z wysiłkiem. W ośrodku rozpoczęła warsztaty artystyczne, którego hasłem przewodnim było „Młode talenty na start!”. Uwierczeniem ich pobytu był występ muzyczny przy kościele wojskowym przygotowany dla marynarzy z Centrum Szkolenia Marynarki Wojennej. Za swój wspaniały występ, będący połączeniem tańca i śpiewu dzieci zostały nagrodzone gromkimi brawami. SG



## Śrem

W niedzielę 10 lipca 2006 r. wojskowa wspólnota w Śremie przeżywała uroczystość odpustową połączoną z przyjęciem relikwii św. Jana z Dukli. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył O. Henryk Brzeziński z zakonu Bernardynów, który również wygłosił Słowo Boże, ukazujące duchową sylwetkę św. Jana z Dukli. Przy akompaniamencie orkiestry świętogórskiego Klasztoru Filipinów w Gostyniu oraz przy śpiewie śremskiego chóru „Moniuszko” relikwie Świętego Patrona zostały wniesione do wojskowej świątyni Śremu i przekazane przez Bernardyńskiego Kustosza proboszczowi garnizonu ks. mjr Krzysztofowi Górskiemu CO. Uroczystość ta w pięknej oprawie liturgicznej przy licznie zgromadzonych przedstawicielach różnych grup śremskiej społeczności, a także kompani honorowej i całego dowództwa 6 Pułku Dowodzenia Sił Powietrznych przeszła do historii, jako wydarzenie mające szczególne znaczenie w obecnej rzeczywistości.

Św. Jan z Dukli jest uważany za patrona Jedności społecznej, politycznej, religijnej, JEDNOŚCI, której źródłem jest Bóg. W czasie uroczystości zostało odczytane okolicznościowe przesłanie Pasterza wojskowej wspólnoty Biskupa Generała Tadeusza Płoskiego, który wszystkim uczestnikom śremskiej uroczystości przekazał Pasterskie błogosławieństwo. Litanią do św. Jana z Dukli i ucałowaniem relikwii Św. Patrona zakończono uroczystość liturgiczną w kościele.

Po liturgii odbyło się spotkanie wszystkich uczestników uroczystości w otoczeniu garnizonowej świątyni, gdzie przy dźwiękach orkiestry i piosenki biesiadnej, wojskowej, patriotycznej spożywano odpustowy posiłek.

red

## Sopot

W dniu 3 sierpnia 2006 roku w kościele garnizonowym pw. św. Jerzego w Sopocie Biskup Polowy Wojska Polskiego gen. dyw. Tadeusz Płoski udzielił sakramentu chrztu świętego Ewie Joannie Odrowąż-Coates, córce Anny Odrowąż-Coates oraz Krzysztofa Coates, pilota wojskowego z Anglii. Chrzest odbył się podczas Mszy św. której przewodniczył Biskup Polowy w koncelebrze ks. płk Romana Dziadosza, proboszcza Parafii wojskowej w Sopocie oraz ks. mjr Zbigniewa Kępy, notariusza Kurii Polowej WP. W uroczystości oprócz chrześcijańskich i najbliższej rodziny uczestniczył pradziadek ochrzczonej gen. bryg. w st. spocz. Zygmunt Odrowąż-Zawadzki, żołnierz Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie podczas II wojny światowej.

Biskup Polowy Tadeusz Płoski w kazaniu wspominał o wielkim znaczeniu sakramentu chrztu świętego, który prowadzi do Chrystusowego Kościoła czyniąc nas dziećmi Bożymi. Przypominał fakt, że Karol Wojtyła – Jan Paweł II, został ochrzczony przez kapelana wojskowego ks. mjr Franciszka Żaka. Stało się to na prośbę ojca – oficera Wojska Polskiego. Biskup wspominał o zasługach dla Ojczyzny rodziny Odrowąż-Zawadzkich, zwłaszcza gen. bryg. Franciszka Odrowąż-Zawadzkiego, który po wrześnieowej klęsce w 1939 r. przedostał się do Wojska Polskiego we Francji i później zajmował odpowiedzialne stanowiska w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie. Ordynariusz Polowy podkreślił, że przyniesiona do chrztu Ewa Joanna jest córką Polki i Anglika, pilota wojskowego.

ZJK

dokończenie ze str. 12

Modlitwy błogosławieństwa obelisku odmówili także ks. płk Marian Bendza, kanclerz prawosławnego Ordynariatu Polowego i bp Ryszard Borski, naczelny kapelan Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego.

W uroczystości odsłonięcia obelisku uczestniczyli m.in. Radosław Sikorski, minister obrony narodowej, wiceministrowie Obrony Narodowej Marek Zająkła i Antoni Macierewicz, generał Franciszek Gągor, Szef Sztabu Generalnego, generalicja, a także liczne grono kombatantów uczestników misji pokojowych.

Po uroczystości odsłonięcia odbył Apel Poległych. W gmachu Muzeum Wojska

Polskiego odbyła się uroczystość uhonorowania przez min. Sikorskiego 25 żołnierzy Wojska Polskiego wpisem ich zasług do „Księgi Honorowej Ministra Obrony Narodowej”. Szef resortu obrony odznaczył złotym medalem „Za zasługi dla obronności kraju” kpt. Zenona Jankowskiego, uczestnika wojny polsko-bolszewickiej z 1920 r.

W Oddziale Muzeum Wojska Polskiego w Forcie IX, przy ul. Powsińskiej 13 w Warszawie 14 sierpnia otwarto stałą wystawę „Wojsko Polskie w misjach pokojowych, humanitarnych i stabilizacyjnych”. Ekspozycję można oglądać od środy do niedzieli w godz. 10.00-16.00 – wstęp wolny.

Początkiem historii misji pokojowych jest 29 maja 1948 roku, kiedy to Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjęła decyzję o rozmieszczeniu wojskowych obserwatorów ONZ w celu

utrzymania rozejmu w pierwszej wojnie arabsko-izraelskiej. Dwa tygodnie później grupa 36. nieuzbrojonych oficerów przybyła na Bliski Wschód. Ta decyzja Rady Bezpieczeństwa ONZ stworzyła podstawy misji pokojowych. Powstała organizacja UNTSO, nadzorująca rozejm, co było początkiem misji. Pierwszy udział Polaków w misji pokojowej miał miejsce w 1953 r., w Korei, w Komisji Nadzoru Państw Neutralnych i Komisji Repatriacji Państw Neutralnych. Obecnie polscy żołnierze pełnią służbę w następujących misjach: UNDOF – Syria, UNIFIL – Liban, SFOR – Bośnia i Hercegowina, KFOR – Kosowo, Operacja „Alied Harmony” – Macedonia, Operacja „Enduring Freedom” – Afganistan, Operacja „Iraqi Freedom” – Irak, i Polski Kontyngent Wojskowy w Iraku.

Rafał Chromiński

## Więcej informacji na stronie internetowej: [www.ordynariat.pl](http://www.ordynariat.pl)

„Nasza Służba” – pismo Ordynariatu Polowego Wojska Polskiego. Redaktor naczelny – płk dr Adam Mazur, sekretarz redakcji – Rafał Chromiński, starszy redaktor – Elżbieta Szmigielska-Jeziarska, redaktor-fotoreporter – Krzysztof Stępkowski, obsługa internetu – mł. chor. sztab. Jarosław Berkiet. Adres redakcji: 00-911 Warszawa 62, ul. Tokarzewskiego-Karaszewicza 4, tel./fax: 022 687-31-30, tel. 022 687-33-01, fax: 022 826-93-37, e-mail: [naszasluzba@ordynariat.pl](mailto:naszasluzba@ordynariat.pl), [www.ns.ordynariat.pl](http://www.ns.ordynariat.pl); [www.ordynariat.pl](http://www.ordynariat.pl)

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo do ich redagowania, skracania i zmiany tytułów.

Opracowanie graficzne, skład, łamanie, korekta i druk: Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi w Laskach, tel./fax: (022) 752-23-26

***Maryja jest żyjącym Bastionem,  
którego nieprzyjaciele Boga  
nigdy nie zdobyli i którego  
nie mogą naruszyć strzały.***

*św. Augustyn*

